



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 958/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Марковић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 4384/17 од 29.09.2020. године, у седници одржаној 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 4384/17 од 29.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 4384/17 од 29.09.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П 826/17 од 20.03.2017. године, одбачена је тужба тужиле којом је тражила да је откупна цена стана број .., површине 69м², на ... спрату зграде број .., улаз .., ул. ... у ..., постојећа на кп.бр. .. КО ..., све уписано у ЛН .. КО ..., по уговору о стицању својине на стану Ов ../95 од 06.12.1995. године, који је правни претходник тужиле закључио са туженим у целости исплаћена дана 31.03.1993. године, што је тужени дужан да призна и трпи, као недозвољена.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 4384/17 од 29.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног другостепеног решења, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем, применом члана 294. став 1. тачка 2. Закона парничног поступка, а у вези члана члана 194. ЗПП, одбачена је тужба тужиле као недозвољена, имајући у виду садржину тужбеног захтева којим се тражи утврђење чињеница, а не права или правног односа. Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбачај тужбе. Ревизијски наводи који се односе на примену процесних правила и утврђено чињенично стање, не престављају разлоге за изјављивање ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога применом члана 404. став 1. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Имајући у виду да је у овом случају побиијаним другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена као недозвољена, и поступак правноснажно окончан у спору мале вредности (означена вредност предмета спора у овој парници је 10.000,00 динара), то ревизија тужиле није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

Из изнетих разлога, на основу члана 413. и члана 420. став 2. и 6. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**